

[Villumsen.]

Bolignøden og Betimeligheden af Arbejdernes Igangsættelse har været Ledemotivet, et Motiv, som i de allerfleste Tilfælde er anerkendt ogsaa af vore politiske Modstandere.

Men det er ikke alene paa disse Felter, det socialdemokratiske Kommunestyre har sat ind. Paa mangfoldige andre Omraader, ved Udvidelse af Havne og lignende, har vi overalt gjort den størst mulige Indsats for at stimulere Byernes Næringsliv. Det er et Arbejde, man hidtil har lovprist os for. Men naturligvis, nu da det kan synes, at Vognen hælder, er det jo altid let at forsøge at lange et Spark ud mod Bykommunestyret. Men enhver, der kender de virkelige Forhold, vil sikkert vurdere en saadan Kritik efter Fortjeneste. Kommunerne er ude for mange andre Vanskeligheder. Indskrænkningen af Driftsudgifterne inden for Landbruget har bevirket, at Tusindvis af unge Landarbejdere er blevet ledige og er vandret ind til Byerne, dels grundet paa de vanskelige Boligforhold i Landkommunerne, dels grundet paa manglende social Forstaaelse i disse Kommuner.

I en Kommune som den, jeg bor i, i Roskilde, opholder sig om Vinteren ca. 150 Landarbejdere. Vort Landbrugsareal er yderst ringe, og Arbejdsmulighederne for Landarbejdere er i vor Kommune lig Nul. Men i mange Landkommuner er det saadan, at naar de ugifte arbejdsløse henvender sig til Kommunerne, faar de det Svar, at det igangsatte Arbejde er forbeholdt de gifte. Hvis man saa søger om Understøttelse, bliver der sagt: I hører jo egentlig ikke hjemme her i Kommunen, I kan rejse et andet Sted hen! Dette andet Sted er enten ude paa Landevejen eller i en socialt forstaaende Bykommune. Jeg har nævnt disse Eksempler, som skal illustrere, at vel er Vanskelighederne mangfoldige, men at det alligevel er ved Siden af at tale om det umulige socialdemokratiske Bystyre. Hvorfor i det hele taget disse idelige Angreb paa Bykommunerne, naar Forholdet er det, at ogsaa talrige Landkommuner for Øjeblikket er i Beknøb? Jeg vilde gerne spørge: Er det aldrig sket, at en Landkommune har udskrevet for lidt i Skat og har maattet søge Amtsraadets Tilladelse til Optagelse af et kortfristet Laan til Dækning af Driftsunderskuddet? Enhver, som kender Landkommunernes Forhold, vil sikkert indrømme, at det er sket i talrige Tilfælde. Endvidere kan jeg nævne, at der i adskillige sønderjyske Kommuner udskrives Skat efter en Skatteprocent af 20 eller deromkring. Alligevel lyder Raabet stadig: det gaar ad Nakskov til! Jeg vil gerne spørge, hvorfor Raa-

bet aldrig lyder f. Eks.: det gaar ad Bolderslev til? Hvorfor er det Socialdemokratiets Skyld, naar Bykommunerne er i Vanskeligheder, men altid Krisen, som er Aarsagen, naar det gaar ud over Landkommunerne, hvor Venstre har Ledelsen, og hvor der i mange Tilfælde er nøjagtig de samme Vanskeligheder som i Bykommunerne.

Jeg synes, vi hellere herinde paa Rigsdagen skulde være ærlige og erkende, at Staten har sin store Andel i Kommunerens Vanskeligheder, idet Rigsdagen ikke altid med tilstrækkelig Kraft og Alvor har søgt at løse de store Opgaver, som er virkelige Statsopgaver. Jeg tænker her først og fremmest paa Arbejdsløshedens Bekæmpelse gennem Igangsættelse af Arbejder og paa en Understøttelseslovgivning, som fordeler Udgifterne til Arbejdsløshedsunderstøttelsen mere retfærdigt Kommunerne imellem. Hvis man tager fat paa disse alvorlige Opgaver herinde, tror jeg, de stabile Forhold hurtigt vil vende tilbage inden for Bykommunernes Styre. Og navnlig vil jeg til Slut give Venstrepresen det Raad: Hold inde med de hæse, falske Skrig, gaa i Dybden ved Undersøgelsen af de kommunale Problemer, saa vil man erfare, at der i Virkeligheden er meget lidt, man kan bebrejde det bykommunale Styre.

Rager: Jeg vil gerne begynde med nogle spredte Bemærkninger. Jeg har Henvendelser til forskellige af vore højtærede Ministre.

Jeg vil gerne først rette en Henvendelse til Forsvarsministeren. Jeg rettede i Fjor den samme Henvendelse til den daværende Forsvarsminister, det læses paa Sp. 1487 i Folketingstidende fra i Fjor, hvortil jeg henviser. Det var en Henvendelse angaaende Vejrmeldingstjenesten paa Meteorologisk Institut. Jeg fik et Tilsagn fra den daværende Forsvarsminister, den nuværende højtærede Finansminister, Hr. H. P. Hansen, der lovede en Undersøgelse. Jeg henviser til Løftet, der findes Sp. 1619 i Folketingstidende fra i Fjor. Jeg gentager nu min Opfordring om en Undersøgelse her til den højtærede Forsvarsminister. Jeg tvivler i øvrigt ikke om, at Undersøgelsen er sat i Gang i Henhold til det Løfte, jeg fik i Fjor af hans Forgænger, men jeg anmoder saa om, at de Embedsmænd, der formentlig er beskæftiget med denne Undersøgelse, for saa vidt de ikke skulde være færdige med den, bliver belært om, at et Arbejde ogsaa engang imellem kan forceres.